

(84) ਰਾਇਲਟੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਖਣਿਜਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੋ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: "XXXIX— ਉਦਯੋਗਾਂ - ਫੁਟਕਲ" ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਟ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। . ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦਾ ਤੱਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਟ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜਿਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਇਲਟੀ ਨਹੀਂ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਇਲਟੀ ਲਗਾਉਣਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ।

(85) ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1968 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 546

15 ਜੁਲਾਈ 1968

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)- S. 144— ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ — ਮੁੱਲ ਲਈ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ—ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ — ਸਮਵਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਜਾਂ ਉਲਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ — ਬਹਾਲੀ- tion—ਕੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ—ਕੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

Gurdial Singh v. Sowaran Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਜਾਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ "ਪਹਿਲੀ ਤਤਕਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ੈਕਸਨ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਵਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ. ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 15 ਅਤੇ 16)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ. ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ 17)

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ।

144/151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ

HS W ASU, ਇੱਕ ਡੀਵੈਕਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਮੋ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1

ਜੇ ਅਨਾਕ ਰਾਜ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2।

ਨਿਰਣਾ

ਸੋਢੀ, ਜੇ.—ਇਹ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 25 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

' I.L.R. Punjab and Haryana (1969)1

ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਨਕ ਰਾਜ, ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144/151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 16 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਰੁਪਏ ਲਈ ਸੇਵਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 5,100 ਰੁ.

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੈਕਰਡ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਰਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 509.00 ਪੈਸੇ ਅਤੇ 27 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। 519.66 ਪੈਸੇ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਸਪੁਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਘਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਨਕ ਰਾਜ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5,100 ਹੈ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮਕਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 16 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਖਰਕਾਰ 17 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਜ ਦੇਣਦਾਰ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਨਕ ਰਾਜ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਨਰ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ. ਫਰਮਾਨਧਾਰਕ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 31 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ। ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 26 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਨਕ ਰਾਜ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 8 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਨਕ ਰਾਜ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਨਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ (1) ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ

Gurdial Singh v. Sowaran Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਨਿਰੀਖਣ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ-

“1908 ਦੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 608.

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਖਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਜ਼ਲਟ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਨਕ ਰਾਜ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 1 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144/151 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਘਰ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਰੱਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸਕੇ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ 4 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ 23 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਸੁਰੱਖਿਆ ਟਾਇਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ -*si'c die*. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਾਈਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(5) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਪਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਿੱਚ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(6) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਧਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੀ

ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇੱਕ ਰੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ ਰੈਸਟੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜਨਕ ਰਾਜ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਕ ਰਾਜ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਘਰ. ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ: -

- (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 144 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ?
- (3) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

(4) ਰਾਹਤ.

(7) 26 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ 26 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਵਾਪੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਸੈਕਸ਼ਨ ਐਪ ਪੀਲ.

(8) ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗਲਤ ਰੀਡਿੰਗ ਸਮੇਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਸਾਈਨ ਡਾਈ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ।

(9) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਬਹਾਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ 'ਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਸੱਚਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਏਪੀ ਪੈਲੇਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 4 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 26 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇਕੋ ਇਕ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 4 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਆਦੇਸ਼ 23 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। -ਰੂਮ ਸਾਈਨ ਡਾਈ. ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਮਾਰਚ, 1967 ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-

Gurdial Singh v. Sowaran Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਪੁਰ ਚੇਜ਼ਰ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਝਗੜਾ

Gurdial Singh v. Sowaran Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ-ਪੁਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੱਚਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕੋ ਪਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਮਸਲਾ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਚਾਹੁਣ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 92 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 89, 90 ਅਤੇ 91 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ।

(13) ਸ੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਜੇਕਰ ਅਜਨਬੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144/151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੁਆਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਵਾਸੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੱਜਮੈਂਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਅਪੀਲ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚਲੇ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕਰੇ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਹੀ ਮੰਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। - ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਕੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ/ਖੁੱਲੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੋ. ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਜਾਂ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ -

“ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਨੀਤੀ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ।

Gurdial Singh v. Sowaran Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

(14) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੱਲ ਲਈ **pur chaser** ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(15) ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 144 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ "ਪਹਿਲੀ ਤਤਕਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(16) ਅਲਫ਼੍ਰੇਡ ਜ਼ਹੀਰ ਬਨਾਮ ਸਿਰਾਜ - ਉਦ-ਦੀਨ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ

ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲੋ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਬਦਲੋ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਤਰਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਆਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ।

(17) ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਬਕੀਦਾ ਰਮੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਰਾ ਰਾਓ, ਸੀਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ 3€1, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 144 ਸੀ. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਉਚਿਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੇਬਲ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੰਦਾਸਵਾਮੀ ਮੁਦਾਲੀ ਬਨਾਮ ਅੰਨਮਲਾਈ ਰਾਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵਾਂ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 144, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੜ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਧਾਰਾ 144 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ। ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਥਿਏਟਰਸ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਾਜੀਵਨ ਮਿਸ਼ਰਾ (5) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।

- (3) ਏਆਈਆਰ 1954 ਅਤੇ. 5.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1937 ਮੈਡ. 150
- (5) ਏਆਈਆਰ 1949 ਸਾਰੇ. 730

Gurdial Singh v. Sowaran Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਨਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਜਨਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

(18)ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 151 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਹਾਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।

(19)ਕੇਸ ਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਭਾਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਾਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(20)ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ